

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2021 / 09 / .../ 16 JUNI 2021**

Inzake De heer ..., wonende ... te ..., bijgestaan door de heer ... , advocaat bij ... te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS - SCHOLENGROEP ..., vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, ..., ..., bijgestaan door de heer ..., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 22 april 2021 heeft meester ... namens de heer ... beroep ingesteld tegen de tuchtstraf “schorsing voor drie weken” die de Algemeen Directeur van SCHOLENGROEP ... hem op 2 april 2021 opgelegd heeft. Deze beslissing werd hem meegedeeld met een aangetekend schrijven met antwoordkaart van 2 april 2021.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is sinds het schooljaar 2012-2013 leraar in het TA ... in de afdeling publiciteitsgrafiek. Hij is vast benoemd.

Naar eigen zeggen heeft hij steeds uitstekende contacten gehad met collega's en directie en werd hij geloofd om zijn pedagogische kwaliteiten en omgang met leerlingen. Volgens de verzoeker had hij bij het aantreden van directeur ... met hem

een goede verstandhouding, maar is dit halverwege 2019, om redenen die hij niet kent, zowel tegen hem als tegen zijn collega ..., veranderd.

Op 5 januari 2020 zendt ..., samen met zijn collega ..., een mail aan de Algemeen Directeur waarin hij zich erover beklagt gepest te worden door directeur ... en vraagt om een onderhoud met de Algemeen Directeur. In dezelfde periode roeren zich ook misnoegde ouders en collega-leerkrachten formeel in het debat met opstellingen die voor en tegen zijn.

Op 12 februari 2020 redigeert directeur ... een vaststellingsfiche tegen de verzoeker. Vastgesteld wordt dat de verzoeker a) de geldende schoolafspraken niet nagekomen is (zich na een langdurige afwezigheid niet bij de directie aangemeld hebben en in een opvolgend gesprek daaromtrent de directeur respectloos aangesproken te hebben) en b) collega's betreft in kritiek tegen het beleid en een onprofessionele houding vertoont.

Het onverschil tussen ... en directeur ... escaleert. Zowel de verzoeker als de directeur ventileren hun ongenoegen. Op 17 februari 2020 schrijft directeur ... aan de Algemeen Directeur dat ... op 10 februari 2020 in de klas gezegd heeft dat hij gepest wordt door de directie, wat volgens hem een “ernstige schending van de deontologie” is en een verstoring van de orde in de school.

Op 10 maart 2020 deelt de dienst Mensura aan de Algemeen Directeur mee dat de aangelegenheid zodanig geëscaleerd is dat bemiddeling geen zoden aan de dijk brengt en op 16 maart 2020 deelt ..., vertrouwenspersoon van de Scholengroep, mee dat hij zijn bemiddeling staakt omdat er “vanwege de directeur onvoldoende vertrouwen is in mij als bemiddelaar”.

Op 20 april 2020 vraagt de Algemeen Directeur aan de Onderzoeksceel GO! “zo nauwkeurig mogelijk in kaart te brengen hoe de heer ... zich opstelt tegenover het directieteam, de heer ... en mevrouw ... en in welke mate de heer ... collega's en leerlingen betreft in zijn kritiek tegenover het directieteam”. De onderzoeksceel redigeert haar verslag op 27 november 2020.

Op 18 januari 2021 nodigt de Algemeen Directeur de heer ... uit voor een hoorzitting in het kader van de tuchtsanctie “schorsing gedurende vier maanden”. In de uitnodigingsbrief wordt verwezen naar de analyses van de Onderzoeksceel en worden volgende drie tenlasteleggingen geformuleerd, met het voorstel om de verzoeker voor vier maanden bij tuchtmaatregel te schorsen:

- *Het vormen van een tandem met uw collega ... met wie u solidariseert in uw oppositie van het directiebeleid waartegen u zich negatief opstelt;*
- *Het actief zoeken naar medestanders in uw tegenstand tegen de directie waarbij niet geschuwd wordt om ouders (onder meer de moeder van ... en de moeder van ...) hierbij te betrekken in een poging om “uw dossier” te versterken, zoals duidelijk omschreven in het onderzoeksrapport;*
- *Het op 10 februari 2020 in een emotionele opwelling (nadat u terugkwam van een gesprek met de directie dat gevoerd werd naar aanleiding van uw terugkeer uit ziekteverlof) aan de leerlingen vertellen dat u gepest werd door de directeur en dat dit de reden was van uw afwezigheid.*

De hoorzitting, die volgens de uitnodigingsbrief van de Algemeen Directeur zou doorgaan op 4 februari 2021, wordt op vraag van de verzoeker uitgesteld.

Op 25 februari 2021 vindt de hoorzitting plaats. De verzoeker verweert zich uitvoerig. Op verzoek van de verdediging worden ook vier getuigen gehoord: mevrouw ..., mevrouw ..., mevrouw ... en de heer Er worden ook schriftelijke verklaringen overgelegd.

Op 2 april 2021 beslist de Algemeen Directeur om de heer ... de tuchtstraf van “schorsing voor drie weken” op te leggen. Hij acht de eerste en de derde tenlastelegging bewezen, de tweede niet. Hij is van oordeel dat het onderzoeksverslag “de in de eerste tenlastelegging beschreven houding meer dan voldoende illustreert. De heer ... solidariseert met de heer ... in diens niet aflatende kritiek op de directie. Het overgrote deel van de bevraagde collega’s getuigt bij de onderzoekers dat de heer ... meegetrokken wordt in de negatieve spiraal van de heer Het staat bovendien vast dat de heer ... vaak in de wij-vorm spreekt, waarmee hij zelf aangeeft een tandem te vormen met de heer ...”. Voor het bewijs van de derde tenlastelegging verwijst de Algemeen Directeur “opnieuw naar het

onderzoeksverslag”, waaruit blijkt dat de tenlastelegging “ondubbelzinnig als bewezen beschouwd kan worden”.

Met een op 2 april 2021 aangetekend verzonden schrijven wordt de beslissing, die het voorwerp vormt van het onderhavig beroep, aan de verzoeker meegedeeld.

2. Het procedureverloop

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 12 mei 2021 het administratief dossier ingediend en bij aangetekend schrijven dd. 8 juni 2021 een verweerschrift.

Meester ... heeft namens de heer ... een memorie van toelichting met bijkomende stukken ingediend bij mail en aangetekend schrijven van 14 mei 2021.

Per aangetekend schrijven van 27 april 2021 werden partijen regelmatig opgeroepen voor de hoorzitting waarop ze aanwezig of vertegenwoordigd waren.

In zijn toelichtende memorie vraagt de verzoeker om ... als getuige op te roepen. De Kamer van beroep acteert die vraag. De discussie daarover wordt bij de grond van de zaak gevoegd.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

Standpunt van de partijen

4.1. De verzoeker voert middelen aan die betrekking hebben op de gevolgde procedure en hij betwist het deugdelijk bewijs van de tenlastegelegde feiten. Wat de procedure betreft wijst de verzoeker op een aantal onregelmatigheden die volgens hem, zelfs al heeft het beroep devolutieve werking, de grondslag voor het nemen van een tuchtbeslissing aantasten:

- a) De verwerende partij levert geen deugdelijk bewijs van de delegatie van beslissingsbevoegdheid door de raad van bestuur. Het stuk dat de verwerende partij in beroep overlegt is niet ondertekend en is dus geen bewijs. De Algemeen Directeur was derhalve niet bevoegd om een beslissing te nemen.
- b) In ieder geval kon de Algemeen Directeur geen beslissing nemen omdat hij zich “op zeer ernstige wijze partijdig opgesteld” had. Met name heeft de Algemeen Directeur, na door de verzoeker op 5 januari 2020 ingelicht te zijn over pestgedrag vanwege directeur ... en de verzoeker naar de vertrouwenspersoon verwezen te hebben -wat de verzoeker ook gedaan heeft-, “plots beslist” om een onderzoek te vragen aan de Onderzoeksceel GO! en zulks uitsluitend over de opstelling van de verzoeker, zonder verder nog iets te doen met de voornoemde klacht wegens pesten en met name ook daaromtrent een onderzoek te vragen. Met andere woorden: de Algemeen Directeur heeft met de klacht wegens pesten niets gedaan, maar integendeel een onderzoek gevraagd over de heer ... , om dan op grond daarvan een tuchtprocedure op te starten. Vervolgens heeft de Algemeen Directeur op het ogenblik dat hij een onderzoek vroeg “alle personeelsleden binnen de school” ingelicht dat hij beslist had een onderzoek over de verzoeker te vragen en hen duidelijk gemaakt dat de verzoeker “iets zou mispeuterd hebben”. Die elementen bewijzen een schijn van partijdigheid, die maakt dat de Algemeen Directeur niet langer als tuchtverheid kon optreden.
- c) Schending van artikel 19,§1, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991), doordat de Algemeen Directeur slechts met de oproeping voor de hoorzitting -18 januari 2021- aan de verzoeker heeft meegedeeld dat hij een tuchtonderzoek tegen hem instelde. De verzoeker kreeg wel de mededeling dat er een onderzoek bij de Onderzoeksceel werd gevraagd, maar daarin werd niet

gezegd waarover dat onderzoek zou gaan noch dat het om een tuchtonderzoek ging. De tuchtprocedure is initieel dus niet regelmatig opgestart.

- d) Schending van artikel 19,§3, tweede lid, van het besluit van 22 mei 1991, doordat de heer ... de brief van 18 januari 2021 waarin hij opgeroepen werd om op 4 februari 2021 gehoord te worden, slechts op 25 januari 2021 ontvangen heeft en de minimale oproepingstermijn van 10 dagen dus niet werd gerespecteerd. Dat de hoorzitting vervolgens uitgesteld werd kan de onregelmatigheid niet teniet doen, zeker nu dit de brief was waarin de verzoeker voor het eerst vernam dat hij betrokken werd in een tuchtprocedure.
- e) Schending van artikel 19,§5, tweede lid, 1° van het besluit van 22 mei 1991, doordat de oproepingsbrief voor het verhoor een precieze omschrijving moet geven van de ten laste gelegde feiten, terwijl de brief, zeker wat de eerste tenlastelegging betreft, allesbehalve duidelijk en precies is. Waar de Algemeen directeur in de beroepen beslissing stelt dat aan de verzoeker een “houding” wordt verweten, is dit een tenlastelegging die niet uit de oproepingsbrief van 18 januari 2021 blijkt.
- f) Schending van de rechten van de verdediging wegens het bestaan van een “onvolledig tuchtdossier”. In het dossier steken diverse niet-ondertekende verklaringen van personeelsleden en transcripties van verhoren van leerlingen. Ook het verslag van verhoor van directeur ... is niet volledig en het getuigenis van mevrouw ... -een belangrijke getuige- en van mevrouw ... is niet ondertekend zodat hij zich daarover niet heeft kunnen verdedigen; in het dossier ontbreken een aantal stukken uit het dossier van de heer ..., terwijl die noodzakelijk zijn voor zijn eigen verdediging; de Onderzoekscel heeft minderjarigen ondervraagd zonder bijstand van een vertrouwenspersoon, waarmee zij haar eigen Charter geschonden heeft; de Onderzoekscel heeft geen onderzoek à décharge gevoerd, maar enkel mensen ondervraagd die de verzoeker niet genegen waren, waardoor de verzoeker zich verplicht zag om getuigen op te roepen die pertinente verklaringen hebben afgelegd waaruit blijkt dat een bepaald kamp in de school de verzoeker wou liquideren en waaruit meteen ook blijkt dat hier geen tuchtrechtelijk optreden gepast was.

- g) Schending van artikel 19,§6, van het besluit van 22 mei 1991, doordat het proces-verbaal van de hoorzitting geen melding maakt van de tussenkomst van de verzoeker waarin hij bepaalde verduidelijkingen aanbracht en doordat het betrokken proces-verbaal pas samen met het beroepen besluit, zegge meer dan vijf weken na de hoorzitting, aan de verzoeker werd voorgelegd. Het proces-verbaal van de hoorzitting is een stuk waarmee het bestuur rekening moet houden bij het treffen van de beslissing, maar bij gebrek aan goedkeuring kon dit hier niet. Bij de totstandkoming van het beroepen besluit is een substantiële vorm miskend.
- h) Schending van artikel 19, §5, derde lid, van het besluit van 22 mei 1991 doordat de verzoeker niet vóór 18 januari 2021 in kennis werd gesteld van het instellen van een tuchtvordering, terwijl de Algemeen Directeur meer dan zes maanden voordien duidelijk kennis had van de ten laste gelegde feiten. Wat de derde tenlastelegging betreft blijkt evenwel duidelijk uit stuk 14 van het tuchtdossier (e-mail van directeur ... aan de Algemeen Directeur) dat de Algemeen Directeur het feit kende op 17 februari 2020. Hij had toen een tuchtonderzoek kunnen opstarten zonder het vermoeden van onschuld te miskennen. Ook de feiten van de eerste tenlastelegging zijn verjaard, aangezien de Algemeen Directeur meer dan zes maanden vóór 18 januari 2021 -met name in de eerste maanden van 2020- terdege door directeur ... op de hoogte was gebracht van de feiten en hij geen reden had om de Onderzoekscel bij de zaak te betrekken.

Wat het bewijs van de aangehouden feiten (de eerste en derde tenlastelegging) betreft, stelt de verzoeker:

- a) Betreffende het eerste tuchtfeit: het gaat om een vage tenlastelegging -een “houding”- waaromtrent hij niet kan uitmaken wat bedoeld wordt. Waar hem in het beroepen besluit verweten wordt een laakbare “houding” aan te nemen, moet hij vaststellen dat directeur ... zelf nog aan de Onderzoekscel verklaarde geen enkel probleem met hem te hebben, zodat hij dat verwijt niet in de tijd kan situeren. Voorts stelt hij dat uit het tuchtdossier niet blijkt dat hij zich negatief opstelde tegenover de directie. Integendeel, hij wordt geloofd omdat hij een hart heeft voor de leerlingen, en de heer ... heeft verklaard dat zijn enig verwijt aan de verzoeker erin bestaat dat hij na zijn

ziekte niet bij hem aangemeld heeft en dat het team beter moest samenwerken met de afdeling decor en etalage. Ook personeelsleden stellen hetzij dat zij niets afweten van een houding van de verzoeker, dan wel dat er geen sprake is van een negatieve opstelling van de verzoeker. Overigens gaat de heer ... zelf niet vrijuit, aangezien uit het verhoor van de heer ... blijkt dat hij zich reeds tijdens het gesprek van 5 december 2019 uitgesproken had voor zijn ontslag. Het is een feit dat hij “durft opkomen voor zijn rechten en mening”, maar hij doet dit steeds met respect voor de ander en dat kan dus niet als een tuchtvergriep worden gezien. Hij besluit dat, eerder dan zich af te vragen of hij zich negatief opstelt tegen de directie, de vraag rijst of de heer ... wel op correcte wijze met zijn personeel omgaat.

- b) Betreffende het derde tuchtfeit: Los van de vast te stellen verjaring van dit feit, moet het incident van 10 februari 2020 in zijn context worden gezien: een aanvallende houding van directeur ... bij het gesprek had tot gevolg dat hij zeer aangeslagen was, zich niet goed voelde en aan de leerlingen zegde dat er problemen waren met de directie. Maar dat betekent nog niet dat hij de leerlingen betrokken heeft in zijn dispuut met de directie. Los daarvan verwijst hij naar de mogelijkheid van verschoning van het feit wegens de gezondheidstoestand waarin hij verkeerde.

Met zijn toelichtende memorie legt de verzoeker nog een verklaring over van mevrouw ..., die in laatste instantie ook de school verlaten heeft omdat het misliep met het nieuwe directieteam, en vraagt hij haar als getuige te horen om aldus zijn algemene grieven in verband met de werking en de verhouding binnen de school te ondersteunen. Hij zet ook nogmaals uitvoerig zijn standpunt over het derde tuchtfeit uiteen.

4.2. De verwerende partij beantwoordt de procedurele middelen als volgt:

- a) Er wordt een delegatiebesluit van 19 juni 2018 voorgelegd. Dat het voorgelegd stuk niet ondertekend is belet niet dat de beslissing bestaat en dat de Algemeen Directeur het kan gebruiken. Zou de verzoeker menen dat het stuk vals is, dan kan hij daarover een strafklacht indienen.

- b) De schijn van partijdigheid die de Algemeen Directeur zou moeten verhinderd hebben om een beslissing te nemen, gaat volledig op in de devolutieve werking van het beroep.
- c) Uit de uitnodiging voor de hoorzitting blijkt dat de Algemeen Directeur het onderzoeksverslag afgewacht heeft alvorens te beslissen dat hij de zaak tuchtrechtelijk zou afhandelen. Dit gebeurde op 18 januari 2021 en het is onmiddellijk aan de verzoeker meegedeeld. Al wat voorafgaat valt buiten het formeel tuchtonderzoek. In geval van een persoonlijk conflict met tegengestelde meningen is het altijd aangewezen een vooronderzoek te doen naar “het al dan niet bestaan van de feiten”, los van hun tuchtrechtelijke kwalificatie.
- d) De verzoeker heeft de nodige tijd gekregen om de hoorzitting voor te bereiden. De geschonden geachte bepaling strekt ertoe dat de betrokkene minstens tien dagen krijgt om het tuchtdossier in te zien. Ten onrechte wil de verzoeker daar een nietigheid van de oproepingsbrief in zien.
- e) De verzoeker heeft na de omschrijving van de tuchtfeiten in de brief van 18 januari 2021 inzage kunnen nemen van het tuchtdossier en het verslag van de Onderzoeksceel, waarin de “individuele feiten” worden vermeld. Een meer concrete omschrijving van de tenlasteleggingen of de omschrijving van de gedragingen als een “houding” zou geen meerwaarde geboden hebben.
- f) De verzoeker heeft nu kennis van de ondertekende verklaring van mevrouw ... die niet afwijkt van wat bij de Algemeen Directeur voorlag; de volledige verklaring van directeur ... daarentegen lag wel voor in het tuchtdossier; het Charter van de onderzoeksceel verbiedt minderjarige leerlingen niet om bijstand te weigeren en hij heeft geen minderjarige leerlingen als getuige opgeroepen; door het feit dat de Algemeen Directeur een aantal personen die à décharge getuigd hebben, gehoord heeft, kan er geen onregelmatigheid gezien worden in het feit dat de onderzoeksceel -die in opdracht van het bestuur zaken uitzoekt en zelf geen enkel belang heeft bij de uitkomst van het onderzoek- alleen personen à charge zou hebben gehoord.
- g) De verzoeker kan opmerkingen maken bij het proces-verbaal van de hoorzitting. Het niet bestaan van opmerkingen verhindert niet dat de Kamer van beroep de hoorzitting overdoet.

- h) De Algemeen Directeur heeft een verslag bij de Onderzoeksceel gevraagd om te vernemen wat er scheelde in het TA ... en dus om bepaalde beweringen te objectiveren. De verzoeker toont niet aan dat de Algemeen Directeur vóór de ontvangst van het verslag van onderzoek “met enige zekerheid” bepaalde feiten kende, noch kon uitmaken of het om tuchtfeiten ging. Er is geen sprake van verjaring van de tuchtfeiten.

Wat het bewijs van de tuchtfeiten betreft, verwijst de verwerende partij in essentie naar de bevindingen van de Onderzoeksceel, waarin gesteld wordt dat de positieve ingesteldheid van de verzoeker veranderde na het gesprek met de directeur van 5 december 2019 en dat het kantelmoment lag op 10 februari 2020 toen hij terugkeerde uit ziekteverlof. Dat de verzoeker een tandem vormde met de heer ... en hoe ernstig zijn algemene gedraging is en weegt op de schoolwerking, blijkt terdege uit het onderzoeksverslag.

Beoordeling

4.3. De betrokkenheid van de Algemeen Directeur

a) De delegatie.

De raad van bestuur is het decretaal ingestelde orgaan dat principieel bevoegd is om tuchtvorderingen te voeren [artikel 23,§1, 3°, d), van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs; artikel 62,§1, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs]. Artikel 24,§3, laat de raad van bestuur toe de bevoegdheid, bepaald in artikel 23,§1,3°, d) te delegeren aan de Algemeen Directeur, met uitzondering van de bevoegdheid om de tuchtmaatregel van ontslag uit te spreken (artikel 24, §4).

Binnen de Scholengroep ... is dergelijk delegatiebesluit genomen: op 19 juni 2018 nam de raad van bestuur een “besluit betreffende de delegaties van bepaalde bevoegdheden naar de algemeen directeur en de directeurs van de onderwijsinstellingen (SGRB/RvB/B/18041)”, waarvan artikel 3,4° bepaalt:

“Aan de Algemeen Directeur van de scholengroep worden de volgende delegaties verleend:

(...)

4° de tucht- en ordemaatregelen betreffende de personeelsleden, uitgezonderd de tuchtmaatregel van ontslag.”

Dat delegatiebesluit vormt een voldoende juridische grondslag voor het optreden van de Algemeen Directeur in deze tuchtzaak. Gewis is de in het dossier voorgelegde kopie niet formeel geauthentificeerd als een uittreksel uit de notulen van de vergadering van de raad van bestuur, maar de verzoeker brengt geen elementen aan en er is geen enkele reden om te twifelen aan het bestaan en de geldingskracht van de delegatiebeslissing.

b) De vooringenomenheid.

Of er in deze zaak elementen aanwezig waren die de Algemeen Directeur, handelend binnen een regelmatige delegatie, hadden moeten verhinderen om de zaak te behandelen, is een probleem dat een onregelmatigheid in het optreden van de Algemeen Directeur kan bewerkstelligen, maar dat niet afstraalt op zijn juridische bevoegdheid. In die zin valt de aangebrachte onregelmatigheid onder de devolutieve werking van het beroep en gaat het niet om een onherstelbaar gebrek.

Gewis stelt de Kamer van Beroep vast dat de Algemeen Directeur, na een klacht wegens pesten vanwege de verzoeker tegen zijn directeur verwezen te hebben naar de vertrouwenspersoon, de Onderzoekscel gevraagd heeft om een onderzoek naar de gedragingen van de betrokken leraar maar niet naar het optreden van de betrokken directeur, terwijl het, wou hij een algemeen overzicht krijgen van de werking van de school, toch aangewezen was ook zicht te krijgen op de werking van de directie. Daarmee trekt de Algemeen Directeur evident de aandacht naar zich toe. Maar daarin een element van persoonlijk engagement tegen de verzoeker zien gaat te ver, aangezien uit niets blijkt dat de Algemeen Directeur met de vraag naar het onderzoek van de situatie van de verzoeker een andere bedoeling had dan zicht te krijgen op de verhoudingen binnen het schoolteam. En de omstandigheid dat de Algemeen Directeur met brieven van 6

mei 2020 het ganse lerarenkorps een melding gestuurd heeft omtrent het instellen van “een onderzoek”, bewijst evenmin een vooringenomenheid tegen de verzoeker. De brief blijkt immers een standaardbrief te zijn, die dus door het personeel ook als zodanig herkend wordt en die op geen enkele wijze refereert aan een tuchtonderzoek.

4.4. De miskennenning van artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991

- Artikel 19,§1, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991, bepaalt dat de tuchtoverheid “onmiddellijk per aangetekende brief” aan het personeelslid meedeelt “dat ze een tuchtonderzoek instelt” met kennisgeving van de redenen van het onderzoek, welke mededeling het beginpunt is van de tuchtvervolging. De verplichting geldt vanaf het ogenblik dat de tuchtoverheid beslist heeft een tuchtonderzoek of tuchtvervolging te voeren. Dit is een discretionaire beslissing die verbonden is met de vraag of de inlichtingen waarover de tuchtoverheid beschikt of die zij in een vooronderzoek ingewonnen heeft -artikel 19,§1, eerste lid- haar als zorgvuldig handelend bestuur toelaten om het pad van de formele tuchtprocedure op te gaan. Onderzoeken welke die beslissing voorafgaan en die het bestuur moeten toelaten een precies zicht te krijgen op de problemen, vallen derhalve niet onder voornoemde verplichting. Uit niets blijkt overigens dat de Algemeen Directeur vóór 18 januari 2021 standpunt ingenomen heeft over de tuchtrechtelijke vervolging van de verzoeker. Te dezen is de tuchtvervolging opgestart met de mededeling aan de verzoeker, op 18 januari 2021, dat hij opgeroepen werd voor een hoorzitting in het kader van een tuchtvervolging. Wat voorafgaat -ook de vraag om onderzoek door de Onderzoeksceel- betreft informatiegaring om het bestuur toe te laten zich met kennis van zaken tuchtrechtelijk te profileren en behoort niet tot de eigenlijke tuchtzaak, die procedureel geregeld is door het besluit van 22 mei 1991. En dat de verzoeker dan op 18 januari 2021 in het ongewisse zou gelaten zijn over de redenen van de tuchtvervolging is onjuist, aangezien de brief verwijst naar het onderzoeksverslag en daaruit tenlasteleggingen distilleert.

- Artikel 19,§3, tweede lid, van het besluit van 22 mei 1991, waarborgt aan het tuchtrechtelijk vervolgd personeelslid dat hij over “een termijn van tenminste tien werkdagen na ontvangst van de oproepingsbrief” voor de hoorzitting beschikt om zijn verweer voor te bereiden. De verwerende partij betwist niet dat zij te dezen die verplichting niet nageleefd heeft -de verzoeker heeft de oproepingsbrief van 18 januari 2021 op 25 januari 2021 ontvangen en de zitting was gepland op 4 februari 2021- maar die onregelmatigheid heeft de procedure niet -en zeker niet onherstelbaar-gevitieerd, aangezien de verzoeker uitstel van de hoorzitting gekregen heeft tot 25 februari 2021 en hij derhalve ruimschoots zijn verdediging heeft kunnen voorbereiden.
- Artikel 19,§5, tweede lid, 1°, van het besluit van 22 mei 1991, bepaalt dat de oproeping voor het verhoor melding moet maken van “de ten laste gelegde feiten”. De brief van 18 januari 2021 citeert uit het verslag van onderzoek door de Onderzoeksce GO! en formuleert op grond daarvan drie tenlasteleggingen. Die tenlasteleggingen zijn duidelijk. Of zij wel degelijk kunnen gekoppeld worden aan die citaten en het onderliggend onderzoeksverslag, hangt samen met de kritiek die de verzoeker ten gronde aanvoert, te weten dat de tuchtfeiten niet bewezen zijn. In dit stadium van het onderzoek stelt de Kamer van Beroep vast dat de verzoeker met de hem verstrekte mededeling terdege kon uitmaken wat hem werd verweten en waarop dit steunde.
- Artikel 19, §5, derde lid, van het besluit van 22 mei 1991, regelt de verjaring van de tuchtvordering: geen tuchtvervolging kan nog ingesteld worden na verloop van zes maanden na de vaststelling of kennisneming van de feiten. Om te kunnen besluiten tot de ‘vaststelling’ of ‘kennisneming’ van strafbare feiten moet blijken -om te vermijden dat al te lichtzinnig, louter op basis van geruchten, speculaties of onzekere gegevens een tuchtprocedure wordt aangevat- dat het bestuur over voldoende nauwkeurige en bewijskrachtige gegevens beschikt om te oordelen dat de betrokkene zich op deontologisch vlak misdragen heeft. Samen gelezen met artikel 19, §1, vierde lid, van hetzelfde besluit, dat het opstarten van de tuchtprocedure koppelt aan de

verzending van de brief met de mededeling van een tuchtonderzoek, betekent dit dat geen rekening gehouden mag worden met feiten die minstens zes maanden vóór de verzending van die brief behoorlijk aan de tuchtoverheid bekend waren.

Aan de Algemeen Directeur kan niet verweten worden dat hij, wegens de complexiteit van het dossier waarover hij de Onderzoekscl GO! gevat had – hoe de verzoeker zich opstelt tegenover de directie en of hij collega's en leerlingen in zijn kritiek betreft-, het verslag van onderzoek afgewacht heeft om op die grond te beslissen de zaak tuchtrechtelijk af te handelen. Het verslag van onderzoek dagtekent van 24 november 2020. Binnen de zes maanden -op 8 januari 2021- is de tuchtvordering opgestart. Aldus bekeken kan de eerste tenlastelegging niet als verjaard worden beschouwd.

Anders is het met het derde tuchtfeit: Op 17 februari 2020 heeft directeur ... aan de Algemeen Directeur gemeld dat hij van verschillende collega's- bevestigd door leerlingen- vernomen heeft dat de verzoeker bij zijn terugkeer uit ziekteverlof “in de klas aan de leerlingen verteld heeft dat hij gepest wordt door de directie en dat hij ziek geworden is omdat de directeur hem geroepen heeft”, hetgeen ongepast is en een ernstige schending van de deontologie”, waardoor de ‘onrust binnen de schoolorganisatie’ ontstaat en “commotie bij de leerlingen in de afdeling publiciteit” en “een geruchtenmolen onder leerlingen”. Die mededeling omtrent een bepaald feit, gesitueerd in tijd en ruimte, vormde voor de Algemeen Directeur een voldoende basis om een tuchtprocedure op te starten. Hij heeft dit niet gedaan in de opvolgende zes maanden zodat te dien aanzien de verjaring van de tuchtvordering wordt vastgesteld en het derde tuchtfeit niet in de behandeling van het dossier wordt betrokken.

- Artikel 19,§6, van het besluit van 22 mei 1991, bepaalt dat de tuchtoverheid een proces-verbaal opstelt van het verhoor van de betrokkene, die verzocht wordt om het stuk te ondertekenen. Dit is een belangrijk stuk in de procesvoering omdat het, eens ondertekend en eventueel van opmerkingen voorzien, geldt als bewijs van wat op de hoorzitting gezegd wordt en kan het met name gebruikt worden om een beslissing te ondersteunen. Heeft aldus

een niet of een laattijdig ondertekend proces-verbaal slechts de waarde van een eenzijdige verklaring, dan vities het toch de procedure niet.

In dit geval zet de verzoeker niet uiteen wel element van de beroepen beslissing steunt op een verklaring tijdens de hoorzitting waarvan hij de juistheid betwist.

Een en ander leidt tot het besluit enerzijds dat het feit dat aan de basis ligt van de derde tenlastelegging verjaard is en anderzijds dat geen andere schending van artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991 wordt vastgesteld.

4.5. Schending van de rechten van de verdediging wegens onvolledigheid van het tuchtonderzoek

- De opmerking dat bepaalde verklaringen die oorspronkelijk in het dossier werden opgenomen, niet ondertekend werden en dat de verklaring van directeur ... niet volledig was, is -zo al correct- in de loop van de procedure rechtgezet.
- Dat minderjarigen zouden verhoord zijn met miskennen van het Charter van de Onderzoekscel is een argument dat niets afdoet aan de bewijswaarde van die verklaringen.
- Dat de Onderzoekscel geen onderzoek à décharge zou gedaan hebben is op zich geen reden om dat onderzoek te weren, aangezien het uiteindelijk aan de tuchtoverheid toekomt om de volledigheid van dat verslag te beoordelen en daar desgevallend aan te remediëren.

4.6. Het bewijs van de eerste tenlastelegging

4.6.1. Aan de verzoeker wordt verweten dat hij met zijn collega ... “een tandem” vormde en met hem te solidariseerde in zijn “oppositie van het directiebeleid waartegen hij zich negatief opstelt”. De Algemeen Directeur vindt in het verslag van onderzoek “meer dan voldoende” bewijs dat de verzoeker solidariseert met de heer ... in diens niet aflatende kritiek op de directie. Hij verwijst daarvoor naar de verklaring van “het overgrote deel van de bevraagde collega’s” dat de verzoeker “meegetrokken wordt in de negatieve spiraal van de heer” en naar

het feit dat de verzoeker “vaak in de wij-vorm spreekt, waarmee hij zelf aangeeft een tandem te vormen met de heer ...”.

4.6.2.1. Het solidair zijn met een collega is op zich geen tuchtinbreuk. Bewezen in deze moet worden dat er in de school “een negatieve spiraal” bestaat, dat de verzoeker zelf de “negatieve spiraal” voedt en dat zijn handelwijze een tuchtinbreuk vormt. Spreken in de wij-vorm is ter zake niet relevant.

4.6.2.2. Lezing van het onderzoeksverslag laat de Kamer van beroep niet toe een duidelijke link te leggen tussen bepaalde verklaringen of vaststellingen uit dat verslag en de tenlastelegging, aangezien de verklaringen sterk uiteenlopen naar gelang zij uitgaan van tegenstanders of medestanders van de verzoeker en de directie.

Het verslag van onderzoek concludeert a) dat de verzoeker zich sinds het schooljaar 2019-2020 negatief opstelt tegenover de heer ..., hem mijdt en een neutrale houding aanneemt tijdens vergaderingen, dat de directie en het merendeel van de collega's vinden dat die houding samenhangt met de houding van zijn collega ... en dat zijn relatie met de adjunct-directeur “overschaduwd wordt” door “de verstoorde relatie” met de directeur (pag 24) en b) dat de verzoeker kritiek uit op de directie “maar voornamelijk binnen de vakwerkgroep en in de vorm van ventileren” en “als een verzuchting” (pag. 36), maar datzelfde verslag geeft ook aan dat de verzoeker “zich op een professionele manier tegenover de directeur verhoudt”, dat zijn verhouding met de adjunct-directeur “wel goed zit” (pag. 19) en dat de verzoeker wenst dat dit conflict opgelost raakt en daarvoor een constructieve houding wil aannemen (pag. 24).

4.6.2.3. Dat er sprake is van disfuncties in de school is duidelijk. Dat de verzoeker kritiek uit op het beleid evenzeer.

De Kamer van beroep is evenwel niet overtuigd van het feit dat de verzoeker dit doet op een wijze waarbij hij zijn deontologische verplichtingen overtreedt -o.m. loyauteit; collegialiteit-, zeker nu onder meer uit de door hem aangebrachte getuigenissen blijkt dat er reden is om de misgelopen verhoudingen in de school in

een ruimer kader -en dus niet enkel vanuit het oogpunt van de verzoeker- te bekijken. Een verhoor van de getuige die door de verzoeker wordt naar voor geschoven wordt dienvolgens niet nuttig geacht.

4.6.2.4. Op grond van wat voorafgaat besluit de Kamer van beroep dat zij in het verslag van onderzoek geen duidelijke bewijzen vindt dat de verzoeker verantwoordelijk is voor de negatieve spiraal die in de school heerst en dat dit hem als een tuchtvergrijp kan aangerekend worden.

Mag op grond van het onderzoeksverslag wel aangenomen worden dat de verzoeker zich collegiaal opstelt met zijn collega ... in aangelegenheden die de directie anders benadert en dat de betreffende discussies geëngageerd verlopen, dan is dit op zich nog geen reden om daar tuchtrechtelijke gevolgen aan te hechten.

De Kamer van beroep vindt in het dossier onvoldoende reden om hic et nunc de verzoeker tuchtrechtelijk tot de orde te roepen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 16 juni 2021;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tweede tenlastelegging (de derde uit de oproepingsbrief van 18 januari 2021) verjaard is: met 8 stemmen voor en 1 stem tegen;

Na geheime stemming over de vraag “Er blijkt niet uit het ons voorgelegde dossier dat de eerste tenlastelegging een deugdelijke grondslag heeft en dat zij dus tuchtrechtelijk optreden rechtvaardigt”: met unanimitéit voor;

Enig artikel

De beslissing van 2 april 2021 van de Raad van Bestuur van de scholengroep ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf “schorsing gedurende drie weken” van de heer ..., wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 16 juni 2021.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw K. VANDENSAVEL, V. DE MERLIER, H. ELOOT, P. DE VIS
vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren A. VANDROMME, G. ACHTEN en D. DIETRICH en mevrouw A. DE
MAEYER vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE